

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО,
УНІВЕРСИТЕТ МАТЕЯ БЕЛА (СЛОВАЦЬКА РЕСПУБЛІКА),
ТЕХНІЧНИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ШЛЯХІВ СПОЛУЧЕННЯ
(КИТАЙСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА),
НАРОДНА АКАДЕМІЯ ІМЕНІ ЯНА ГУСА (ЧЕСЬКА РЕСПУБЛІКА),
ВІТЕБСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ П.М. МАШЕРОВА
(БІЛОРУСЬ)**

МАТЕРІАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ

**XXIII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ
СУСПІЛЬСТВА»**

МАТЕРИАЛЫ КОНФЕРЕНЦИИ

**XXIII МЕЖДУНАРОДНАЯ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ
КОНФЕРЕНЦИЯ СТУДЕНТОВ, АСПИРАНТОВ И МОЛОДЫХ
УЧЕНЫХ «АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ
ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОБЩЕСТВА»**

CONFERENCE PROCEEDINGS

**XXIII INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE OF
YOUNG SCIENTISTS AND RESEARCHES «TOPICAL
PROBLEMS OF VITAL FUNCTIONS OF SOCIETY»**

Посвідчення УкрІНТЕІ про реєстрацію № 565 від 02.11.15 р.

Кременчук, 07 – 08 квітня 2016 р.

XXIII Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих учених «Актуальні проблеми життєдіяльності суспільства»

Матеріали конференції – Кременчук: КрНУ, 2016. – 366с.

Друкується за рішенням вченої ради Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського (протокол ВР № 8 від 29.03.2016).

Програмний комітет

Голова:

Загірняк М. В. – д.т.н., проф., член-кореспондент НАПН України, ректор Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського

Члени програмного комітету

Никифоров В.В. – д.біол.н., проф., перший проректор Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського;

Марек Дримал – доктор наук, завідувач кафедри природничих наук університету Матея Бела, Словацька Республіка;

Організаційний комітет

Голова:

Солошич І.О. – к.пед.н., доц., керівник науковою діяльністю студентів, аспірантів та молодих учених.

Члени організаційного комітету:

Троцько О.В. – к.т.н., доц., начальник науково-дослідної частини;

Воробйов В.В. – д.т.н., проф., директор навчально-наукового інституту механіки і транспорту;

Мосьпан В.О. – к.т.н., доц., декан факультету електроніки та комп'ютерної інженерії;

Почтовюк А.Б. – д.е.н., проф., декан факультету економіки і управління;

Бахарєв В.С. – к.т.н., доц., декан факультету природничих наук;

Поясок Т.Б. – д.пед.н., проф., декан факультету права, гуманітарних і соціальних наук.

Організаційні секретарі

Збиранник О.М. – голова ради молодих учених;

Шлик С.В. – заступник голови ради молодих учених університету.

©Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, 2016
ISSN 2222-5099

Відповідальність за зміст матеріалів несуть автори і наукові керівники
Відповідальні за випуск: Солошич І.О., Збиранник О.М.

ЖАНРОВИЙ АСПЕКТ

Дяченко Д.П., студ., Алексеєнко Н.М., доц.

45. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ЖУРНАЛІСТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ 302
Козлова А.А., студ., Кантемирова Р.М., викладач
46. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ СТАРШОКЛАСНИКАМИ 303
Коняшина А.С., студ., Прокоф'єва О.О., к.психол.н., доц. кафедри практичної психології
47. ПАСИВНА ЛЕКСИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ЗАСТАРІЛІ СЛОВА (ІСТОРИЗМИ ТА АРХАЇЗМИ) 304
Вауліна А.С., студ., Кантемирова Р.М., викладач
48. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО СПРЯМОВАНОЇ АНГЛОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ 305
ФАХІВЦІВ-ЕКОЛОГІВ
Хамарших А.Ш., студ., Солошич І.О., к.пед.н., доц.
49. ПРЕССА ПЕРІОДУ ТОРАЛІТАРИЗМУ 306
Шуліка І.А., студ., Кантемирова Р.М., викладач

СЕКЦІЯ № XIV

ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВСТВА ТА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

1. ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВСТВА 307
Ляшко В.Ю., студ., Кондрашова О.В., викладач
2. PRONOUNCIATION: THE TRUE KEY TO COMMUNICATION 307
Oblog A., student, Bigdan M., senior lecturer
3. ПСИХОЛОГІЯ БІЛІНГВІЗМУ 309
Бондаренко А.О., студ., Лаврик-Слісенко Л.П., викладач
4. ІННОВАЦІЙНІ НАВЧАЛЬНІ МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ 309
Флакей Т.В., студ., Лаврик-Слісенко Л.П., викладач
5. ОПТИМІЗАЦІЯ УСНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ 310
МОВИ У ВНЗ
Крупник Я.І., студ., Олефіренко С.В., старш. викладач
6. ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНОГО ТЕЛЕФОНУ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНИХ МОВ 311
Алексеєнко А.С., студ.
Науковий керівник Олефіренко С.В., старш. викладач
7. ПРОБЛЕМЫ ЯЗЫКОЗНАНИЯ И ПРЕПОДАВАНИЯ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ 312
Галбурге И.Г. студ., Лаврик-Слисенко Л.П., преподаватель
8. ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВСТВА ТА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ 313
Білик В.О., студ., Лаврик-Слісенко Л.П., викладач
9. ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ І ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ВНЗ ТА СПОСОБИ ЇХ ВИРІШЕННЯ 314
Соляник К.І., студ., Дніпровська Т.В., викладач
10. ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВСТВА ТА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ 315
Грицай О.С., студ., Лаврик-Слісенко Л.П., викладач
11. ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ 316
Басєв Б.С., студ., Олефіренко С.В., старш. викладач.
12. ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВСТВА ТА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ 318
Третьякова М.О., студ., Лаврик-Слісенко Л.П., викладач

спілкування й комунікації, допоможе майбутнім журналістам підготуватися до успішної професійної діяльності. Журналіст повинен не тільки правильно говорити, коректно спілкуватись, здобувати знання, а й розвивати свій творчий потенціал, самовдосконалюватись, шліфувати свою майстерність, виробити власний стиль тексту, розмови, інтерв'ю, власні манери ведення репортажу, які відповідають його психологічним та особистісним, фізіологічним якостям (як темперамент, характер, зовнішність, тембр голосу, швидкість мовлення та інші)[3;с. 12].

Закладаючи основи професіоналізму майбутніх журналістів під час навчального процесу треба акцентувати увагу на формуванні в них професійної культури, що є необхідною складовою професіоналізму журналіста, як і наявність в особи певних психологічних і моральних якостей. Студент має бути професійно готовим до всебічного інформування громадськості про реальні події та явища, а також поєднання технологічної грамотності з бездоганним виконанням соціальних ролей і професійних функцій з постійним почуттям відповідальності, оскільки журналіст відповідальний за професійно-творчу самореалізацію, за самовдосконалення і розвиток власної особистості.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Корінний М.М. Короткий енциклопедичний словник з культури. /М.М. Корінний, В.Ф. Шевченко. – К. : Україна, 2003. – 384 с.
2. Костюк В. Формування мовної культури майбутнього журналіста / В.Костюк // Вісник Сумського державного університету. – 2006.– №3 (87).– С. 97–100.
3. Дяченко М.Д. Концептуальні засади підготовки майбутніх журналістів до професійно-творчої діяльності/М. Д. Дяченко// Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2012. – № 4. – С. 9-18.

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ СТАРШОКЛАСНИКАМИ

*Коняшина А.Є., студ., Прокоф'єва О.О., к.психол.н., доц. кафедри практичної психології
Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького*

Одним з головних кроків в житті кожної молодої людини є вибір професії. Цей період є найбільш вирішальним у житті людини, коли остаточно складається фундамент ціннісних орієнтацій, вимальовується проекція головних напрямків пошуків самореалізації. Необґрунтований вибір професії може поставити людину перед фактом, що у неї відсутні передумови до виконання трудових функцій за обраною професією. А це викликає незадоволення потреби самореалізації та негативно позначається на суспільстві в цілому.

Проблемам мотивації присвячено велика кількість концепцій і теорій. Серед найбільш відомих змістовні (А. Маслоу, Ф. Герцберг, Д. Мак Кленланд) і процесуальні (В. Врум, П. Лаулер). Найбільших успіхів у розробці теорій мотивації досягли Л.С.Виготський, О.М.Леонтьєв, Б.Ф.Ломов, В.А.Ядов. Ці праці стали основою для розробки методологічного інструментарію дослідження мотивації вибору професії старшокласниками [1].

Мета дослідження полягає у виявленні домінуючих мотивів вибору професії і ієрархії ціннісних структурних компонентів.

Об'єктом дослідження є мотиваційна сфера старшокласників. Предмет дослідження - потреби і мотиви особистості як складова мотивації.

Дослідження проводилося на базі Малокаховської загальноосвітньої школи I-III ступенів Каховського району Херсонської області. Кількість респондентів -30 старшокласників (9-10 клас): 15 хлопців та 15 дівчат.

Для проведення дослідження нами були використані: методика визначення основних мотивів вибору професії (С.М. Павлютенков), методика вивчення мотивів навчальної діяльності (у модифікації А.А. Реана та В.А. Якуніна), методика «Мотиви вибору професії».

Дослідження дозволило нам зробити висновки:

Для більшості хлопців домінуючими мотивами вибору професії є: матеріальні – 80,0 %, пізнавальні – 66,7 % та утилітарні (бажання керувати людьми, робота в місті, чистота та легкість праці, орієнтація на вуз) – 60,0 %. Дівчата ж при виборі професії керуються такими мотивами, як: пізнавальні (намагання оволодіти спеціальними знаннями, пізнання змісту конкретної діяльності) – 53,3 % та соціальні (бажання своєю працею сприяти суспільному прогресу, соціальна спрямованість на вищі загальнолюдські цілі та потреби) – 46,7 %.

У більшості з досліджуваних хлопців (53,3 %) домінуючими при виборі професії є внутрішні соціально значимі мотиви, які орієнтовані на високе почуття відповідальності, можливість для росту професійної майстерності, реалізацію здібностей до керівної посади та одержання миттєвого гарного результату праці для інших [3]. Дівчата найбільш керуються внутрішніми індивідуально значимими мотивами професійного самовизначення (86,7 %), що характеризуються потребою у спілкуванні з різними людьми, професія має відповідати здібностям, сприяти розумовому та фізичному розвитку, бути привабливою, а також давати великі можливості проявити творчість [2].

Позитивним є показник, що дуже малий відсоток хлопців та дівчат (по 6,7 %) керуються при виборі професії зовнішніми негативними мотивами, що несуть у собі впадіння батьків, можливість обмежитися обладнанням, престиж професії, єдино можливий вибір за певних обставин та вплив друзів [1].

У більшості з досліджуваних серед хлопців переважають такі мотиви навчальної діяльності, як: отримати диплом – 86,7 %, стати висококваліфікованим спеціалістом – 73,3 %, успішно навчатися, здавати екзамени на «добре» та «відмінно» – 66,7 %, успішно продовжувати навчання на наступних курсах – 53,3 %, здобути глибокі та сталі знання – 53,3 % [4]. Для дівчат провідними мотивами навчання є: здобути глибокі та сталі знання – 66,7 %, забезпечити успішність майбутньої професійної діяльності – 66,7 %, стати висококваліфікованим спеціалістом – 53,3 %.

Таким чином, ми можемо стверджувати, що певні соціально-психологічні фактори та окремі мотиви навчальної діяльності зумовлюють становлення мотиваційної сфери щодо вибору майбутньої професії. Мотив стати висококваліфікованим спеціалістом, що є одним із домінуючих у навчанні і для хлопців, і для дівчат, зумовлює розвиток внутрішніх соціально значущих мотивів для хлопців та внутрішніх індивідуально значимих мотивів для дівчат, що позитивно впливає на майбутній професійний вибір старшокласників. Тому, в навчальному закладі профорієнтаційну роботу доцільно спрямувати на розвиток в учнів стати спеціалістом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Борис І. Мотиваційна сфера як проблемний чинник поведінки / І. Борис // Психологія і суспільство. – 2002. – № 2. – С. 48–57.
2. Варганова І. І. Проблема мотивації учебної діяльності / І.І. Варанова // Вестн. Моск. ун-та. – Сер. 14. Психологія. – 2000. – № 4. – С. 80–87.
3. Василюк Ф.Е. Типологія переживання різних критических ситуацій /Ф.Е. Василюк // Психологический журнал. – 2005. – № 5. – С. 120 – 129.
4. Волков Б.С. Психология юности и молодости: Учебник для вузов. / Б.С. Волков. – М.: Трикста, 2006. – 256 с.

ПАСИВНА ЛЕКСИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ЗАСТАРІЛІ СЛОВА (ІСТОРИЗМИ ТА АРХАЇЗМИ)

Вауліна А.С., студ.

Науковий керівник Кантемирова Р.М., викладач

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського

Словниковий склад української мови весь час перебуває в еволюційному русі. Нажаль, він поступово втрачає окремі слова, які повільно виходять з активного вжитку або й зовсім забуваються. Цей процес надзвичайно складний. Причини, через які слово йде з активного вживання, бувають різними.

Втрата лексеми того чи іншого значення або вихід її з ужитку – це результат тривалого процесу. У кожній мові є застарілий пласт лексики, яку сприймають як невідповідну сучасному стану літературної мови і використовують рідко або й зовсім не вживають, але склад архаїчного лексикону неоднорідний [4, с. 112].

Одні слова архаїзуються, оскільки зникають із життя суспільства позначувані ними предмети, події, явища, поняття. Інші забуваються носіями мови через витіснення їх рівнозначними словами, що з певних причин виявляються більш прийнятними для називання тих самих предметів, подій, явищ. Такі мовні процеси зумовлюють поділ застарілої лексики на дві групи: перші звичайно називаються історизмами, а другі – архаїзмами (від грецького *archaios* – старовинний, давній). [1, с. 223].

Наведемо приклади таких слів: буй – «нерозумний» (Остр, еванг.), вазнь – «щастя», «удача» (Зб. Святослава 1073 р.), галити – «радіти», гатати – «угадати», «передбачити», говядо – «худоба», гудьба – «музика», гудець – «музикант», зело – «дуже», потяти – «вбити», тать – «зłodий» та под. Слід сказати, що існують ще такі застарілі слова, які вживаються рідко але їх значення ще залишається зрозумілим. Навведемо приклади таких слів: кутя, гетьман, рать, гонець, корчма, свита, уста, паливода та ін [2, с. 48].

До історизмів належать, наприклад, назви речей одягу, які носили колись, а тепер зовсім не носять (жупан, намітка, кирея, запаска, плахта, очіпок), назви зниклих побутових понять (досвітки, світилка, піст, спас), забутих знарядь праці (соха, ступа), назви старовинної зброї (лук, меч, рогатина, сагайдак), старовинних мір (корець, пасмо, гони, верства), монет (гривеник, шеляг), назви колишніх професій (гутник, саночник), представників не існуючих тепер соціальних груп населення (боярин, дворянин, шляхтич, хлоп, поміщик, челядь, кріпак), установ (земство, сенат, зборня), адміністративних посад (губернатор, соцький, урядник, гетьман, хорунжий, обозний, земський начальник, волосний старшина). Історизми, або матеріальні архаїзми, використовуються лише в творах, написаних на історичні теми [5, с. 110].

Власне архаїзми – слова, які називають предмети і явища, що існують і тепер, але витіснені з активного вжитку іншими синонімічними словами. Наприклад: чадо «дитина», лицедій «артист», атрамент «чорнило», марець «березень» [3, с. 12].

Історизми не мають синонімів у сучасній мові. Історизми використовуються у текстах для відтворення історичного колориту певної епохи, у творах на історичну тематику, а архаїзми – для створення піднесеного і зниженого стилів. Як правило, історизми виконують номінативну функцію в історичних працях (науковий стиль), а також в художньо-белетристичних творах, де по-справжньому відтворюють характеристику людей, суспільства, політичного устрою, цілої епохи. Інколи можуть виконувати стилістичну функцію урочистості при зображенні героїчних подій чи вчинків людей [7].